

Minister Klimatu i Środowiska

DGO-SGO.050.2.2023.KD
2513551.9550950.7760294
Warszawa, 13-03-2023

Pan
Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Jana Marię Jackowskiego w dniu 10 lutego 2023 r., w sprawie unieszkodliwiania urządzeń farm wiatrowych, BPS/043-58-2084/23, przekazuję poniższe informacje.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że nie ma wyznaczonego maksymalnego czasu użytkowania elektrowni wiatrowych, a w konsekwencji obowiązku ich rozbiórki i usunięcia po 20 latach, co oznacza że jest to przybliżony czas użytkowania urządzenia i konieczności przeprowadzenia konserwacji lub naprawy instalacji umożliwiającej jej dalsze działanie lub stwierdzenia jej wyeksploatowania.

Podkreślić należy, że elektrownie wiatrowe to obiekty budowlane i zgodnie z aktualnym stanem prawnym stosuje się do nich przepisy ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. - Prawo budowlane¹. Zgodnie z art. 67 pkt. 1 wspomnianej ustawy, gdy obiekt nie nadaje się do remontu, odbudowy lub wykończenia, organ nadzoru budowlanego wydaje decyzję o rozbiórce, nakazującą właścicielowi lub zarządcy rozbiórkę tego obiektu i uporządkowanie terenu. W art. 67 pkt. 1a Prawa budowlanego zostało również doprecyzowane, na kim spoczywa odpowiedzialność w przypadku elektrowni wiatrowych. Obowiązany do rozbiórki i przywrócenia użytkowanego terenu do stanu pierwotnego jest podmiot, który w przypadku:

- 1) niezyskania pozwolenia na użytkowanie - uzyskał pozwolenie na budowę dla danej elektrowni wiatrowej;
- 2) instalacji, dla których uzyskano pozwolenie na użytkowanie - jako ostatni prowadził eksploatację danej elektrowni wiatrowej.

Zgodnie z art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych², wojewódzki inspektor nadzoru budowlanego nakazuje rozbiórkę wybudowanej części obiektu budowlanego, w przypadku niezyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, na koszt inwestora, chyba że inwestor uzyska - w terminie roku od dnia utraty mocy pozwolenia na budowę - nowe lub zamiennie pozwolenie na budowę dotyczące tej elektrowni. Powyższa regulacja precyzuje terminy, których musi przestrzegać inwestor, aby nie dopuścić do rozbiórki obiektu.

---

¹ (Dz.U. z 2021 r. poz. 2351, ze zm.)

² (Dz.U. z 2021 r. poz. 724)

Istotną kwestią w omawianym przypadku jest, że przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach³ w kontekście elektrowni wiatrowych stosuje się dopiero po rozbiórce tej instalacji, tj. w odniesieniu do elementów pozostałych po rozbiórce spełniających definicję odpadów zawartej w art. 3 pkt 6 ustawy o odpadach. Zaś na posiadaczu tych odpadów (wytwórcy) spoczywa odpowiedzialność za gospodarowanie wytworzonymi odpadami – z reguły będzie to podmiot dokonujący rozbiórki. Regulacje ustawy o odpadach określają szereg wymagań i obowiązków w zakresie gospodarowania odpadami, w tym obowiązek przekazania wytworzonych odpadów (odpadów z rozbiórki wiatraków) uprawnionemu podmiotowi gospodarującemu odpadami (podmiotowi posiadającemu stosowne decyzje administracyjne w zakresie gospodarki odpadami).

Dodatkowo warto podkreślić, że według szacunków uzyskanych w kontraktach roboczych od Polskiego Stowarzyszenia Energetyki Wiatrowej jeszcze przez około 10 lat zjawisko demontażu elektrowni wiatrowych będzie zjawiskiem niewidocznym w skali kraju. Zaś zainteresowanie rozwijaniem odpowiednich technologii także po stronie przemysłu specjalizującego się przetwarzaniem takich elementów pomału zaczyna wzrastać, co jest istotne dla zagospodarowania w przyszłości wytworzonych odpadów.

W tym miejscu należy wskazać, iż według danych producentów obecnie około 85- 90% całkowitej masy turbin wiatrowych może zostać poddane recyklingowi. Dla większości elementów turbiny wiatrowej (fundament, wieża i elementy w gondoli) określono metody recyklingu. Jednak recykling łopat turbin jest trudniejszy z powodu materiałów kompozytowych użytych do ich produkcji. Podczas gdy istnieją różne technologie przetwarzania łopat i coraz więcej firm oferuje usługi recyklingu kompozytów, rozwiązania te nie są jeszcze powszechnie dostępne i konkurencyjne kosztowo.

Obecnie jednym z najbardziej popularnych materiałów w konstrukcjach łopat wirnika jest włókno szklane. Tworzywo to stanowi główny materiał wzmacniający. Dzięki jego właściwościom łopaty wirnika są lżejsze i dłuższe oraz mają bardziej aerodynamiczny kształt. Materiał ten odpowiada również za zwiększoną wytrzymałość łopat wirnika, co przekłada się bezpośrednio na dłuższą żywotność tych elementów (od 20 do 30 lat).

Szacuje się, że obecnie ok. 2,5 miliona ton materiałów kompozytowych jest stosowanych w sektorze energetyki wiatrowej na całym świecie. Wg szacunków Wind Europe około 14 000 łopat turbin wiatrowych ulegnie rozebraniu do 2023 r. co wytworzy podaż na poziomie 40 – 60 tysięcy ton. Recykling starych łopat jest najwyższym priorytetem dla przemysłu wiatrowego.

Należy wskazać, że mimo istnienia różnych technologii odzysku i przetwarzania włókna szklanego z łopat turbin wiatrowych, rozwiązania te nie są jeszcze szeroko dostępne na skalę światową (z wyjątkiem współprzetwarzania cementu) i konkurencyjne cenowo. W wielu przypadkach materiał z recyklingu nie może konkurować z ceną pierwotną włókna szklanego. Aby poradzić sobie z tym problemem stworzono i opisano kilka dobrych praktyk:

- zapewnienie finansowania badań porównujących opłacalność ekonomiczną nowych technologii recyklingu;
- promowanie rozprzestrzeniania się istniejących dróg obróbki, takich jak współprzetwarzanie cementu i zwiększanie ich akceptacji w Europie;
- utworzenie obiektów demonstracyjnych na dużą skalę w celu uprzemysłowienia i skalowania nowych rozwiązań w zakresie recyklingu łopat turbin wiatrowych;

---

³ (Dz.U. z 2022 r. poz. 699, ze zm.)

- zapewnienie finansowania na wsparcie nowych procesów produkcyjnych z wykorzystaniem materiałów pochodzących z recyklingu łopat turbin wiatrowych w innych sektorach, np. do produkcji nowych kompozytów;
- ustanowienie europejskiej międzysektorowej platformy (sektor budownictwa, transportu i energii) w celu wymiany najlepszych praktyk w zakresie recyklingu kompozytów;
- promowanie wzmocnienia łańcucha wartości w zakresie recyklingu odpadów kompozytowych ze wszystkich sektorów.

Reasumując należy podkreślić, że przepisy z zakresu gospodarki odpadami nie wskazują konkretnego okresu w którym należy dokonać rozbiórki obiektów budowlanych takich jak elektrownie wiatrowe. Obowiązek rozbiórki może zaistnieć na skutek wspomnianej wyżej decyzji organu nadzoru budowlanego, która ma charakter indywidualny. Natomiast ministrem właściwym w zakresie interpretacji przepisów z zakresu ustawy – Prawo budowlane, jest Minister Infrastruktury.

Niezależnie od obowiązujących dzisiaj przepisów, należy spodziewać się, że wraz ze wzrostem liczby wycofanych z użytkowania elektrowni wiatrowych poddawanych recyklingowi, nastąpi rozwój technologii i efektywności recyklingu.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Jacek Ozdoba
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

- Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.